

Zdeňka Pohanková

Narodila se 13. dubna 1937 v Paskově v domě, ve kterém bydlí dodnes. Celý život, přesněji řečeno 85 let, je občankou Paskova. Když se psal rok 1943 a bylo jí 6 let, oba její rodiče zemřeli. Zůstala pouze se starší sestrou, která ji vychovávala. Základní školu navštěvovala v Paskově, odkud následovala cesta na pedagogické gymnázium v Orlové. Poté její životní cesta vedla zpátky do Paskova, kde nastoupila na místní základní školu jako učitelka prvního stupně. Když se psal rok 1964, začala dálkově studovat na pedagogické fakultě v Ostravě, obor Český jazyk. Od této doby ji český jazyk provázel celý život.

Když měla 8 let, zažila jako dítě druhou světovou válku. Tři dny museli strávit ve sklepě, neboť když postupovala fronta z Ostravy na Paskov, měli strach a báli se o svůj život. Během války poskytli azyl také rodině z Ostravy s malým dítětem, neboť na průmyslová centra padaly bomby.

Během studií si však musela přivydělávat jako průvodčí v městské hromadné dopravě v Ostravě, a také ve výrobě nealkoholických limonád v Paskově, neboť si všechno musela hradit sama.

Od školních let byla také členkou SOKOLA. Nejprve jako žákyně a později jako cvičitelka. V roce 1948 cvičila na sokolském sletě v Praze. Zároveň se jednalo o poslední slet organizovaný samostatnou sokolskou organizací před rokem 1989, neboť komunistický režim po únoru 1948 přistoupil k násilnému sjednocení domácí tělovýchovy a všesokolské slety byly od roku 1955 nahrazeny Spartakiádami.

Ve školství paní Pohanková pracovala celý život jako učitelka, kde poznala spoustu zajímavých lidí a zažila také několik důležitých událostí. V důchodu se aktivně podílela v roce 2013 také na informačním systému Města Paskov, kde měla na starost jazykovou korekturu.

Život paní Pohankové nebyl ani zdaleka jednoduchý, ale i přes všechny jeho nástrahy, které ji připravil, zejména citelná ztráta rodičů v dětském věku, byl zajímavý a prožila řadu výjimečných okamžiků, a to jak v profesním, tak osobním životě. V roce 2017 s manželem oslavili diamantovou svatbu, a to přesně ve stejný čas a den, jako před 60 lety.

Dodnes je paní Pohanková velmi energická a pamatuje si na krásné vzpomínky, které za svůj dlouhý život nasbírala. Nechybí ji optimismus, empatie a energie do života. Její velkou zálibou je četba, práce na zahradě, luštění křížovek a sledování soutěžních pořadů. V neposlední řadě ji vždy potěší, když vidí celou svou rodinu.

Má jednoho syna, několik vnoučat a pravnoučat.

Na závěr bychom chtěli říci, že práce s dětmi ji naplňovala celý život. Díky tomu, že děti měla ráda a ve školství zažila opravdu krásné okamžiky, ji dodnes bývalí žáci zvou na svá setkání.